

AUTE 2005-32 DE 16 DE DESEMBRE DE 2005

NUL·LITAT D'ACTUACIONS. Dret a la jurisdicció. L'incident de nul·litat no constitueix una nova instància processal, ni permet revisar els pronunciaments de la sentència impugnada.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- En la sentència número 44-2005, de 25 de juliol de 2005, aquesta Sala va desestimar el recurs que l'Associació per a la Protecció de Plantes, Animals i el Medi Ambient va interposar contra la sentència del Tribunal de Batlles que en anul·lar l'adjudicació directa del Govern pel treball de redacció d'un protocol i direcció d'obra per la retirada del material i productes que contenen amiant de l'antic forn incinerador, va declarar que no procedia atorgar-li cap indemnització.

2.- A.P. formula aquest incident de nul·litat en considerar que la Sala no solventa la problemàtica que va plantejar sobre la impossibilitat d'executar una sentència que dona raó a la recurrent, amb la qual cosa es vulnera el dret a la jurisdicció, que no es raona sobre la qüestió prèvia de la composició del Tribunal de Batlles en els litigis que contraposen l'Associació amb el Govern per raó del centre de tractament de residus i tampoc raona sobre la no imposició de despeses processals íntegrament al Govern.

3.- La representació del Govern s'oposa a l'incident demanant-ne la desestimació i sol·licita la imposició a A.P. de totes les despeses del mateix.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- L'incident excepcional de nul·litat de les resolucions judicials que preveu l'article 18 bis de la Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials té per objecte exclusiu valorar si s'ha produït la vulneració del dret a la jurisdicció que recull l'article 10 de la Constitució, expressió del qual és el dret a obtenir una resolució motivada i fonamentada en l'ordenament jurídic, també recollit en l'article 86.2.

En el cas, el fonament quart de la sentència indica com A.P. introdueix en la segona instància una qüestió de pronunciament previ sobre la composició de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que ja va ser resolta en la sentència 32-005, de 29 de juny, a la que es remet la ara recorreguda, sense que, per raó de la naturalesa de la qüestió i per la absoluta identitat del plantejament, calgui reproduir-la en cada litigi en què se suscita.

Pel que fa a la suposada vulneració del dret a la jurisdicció per raó de què res es digui sobre la impossibilitat d'executar el fallo i la substitució d'una indemnització, precisament el nucli argumental de la sentència - fonament de Dret cinquè- versa sobre aquesta qüestió, i el fet de que el fallo anul·latori recaigui quan la situació de fet creada per l'eficàcia de l'acte recorregut -del que mai es va demanar la suspensió jurisdiccional- el faci materialment impossible de complir no equival a la negació del dret constitucional citat.

Finalment, pel que fa a les despeses del procés no està en joc, en aquest punt, cap garantia processal sinó només els criteris de la Sala a l'hora d'aplicar els principis que han de regir la matèria, contra els que l'Associació recurrent mostra reiteradament el seu desacord.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, acorda desestimar l'incident.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.